

“मीठे बच्चे— योगबलद्वारा नराम्रा संस्कारलाई परिवर्तन गरेर स्वयम्भा राम्रा संस्कार धारण गर । ज्ञान र पवित्रताका संस्कार राम्रा संस्कार हुन् ।”

प्रश्नः— तिमी बच्चाहरूको जन्मसिद्ध अधिकार कुनचाहिँ हो ? तिमीलाई अहिले कुनचाहिँ अनुभूति हुन्छ ?

उत्तरः— तिम्रो जन्मसिद्ध अधिकार हो मुक्ति र जीवनमुक्ति । तिमीलाई अहिले अनुभव हुन्छ— हामीले बाबाको साथमा फर्केर घर जानु छ । तिमीले जान्दछौ— बाबा आउनुभएको छ भक्तिको फल मुक्ति र जीवनमुक्ति दिन । अब सबैलाई शान्तिधाम जानु छ । सबैले आफ्नो घरको साक्षात्कार गर्नु छ ।

ओम् शान्ति । मानिसहरूले बाबालाई सच्चा पातशाह पनि भन्छन् । अंग्रेजीमा पातशाह भन्दैनन्, त्यसमा केवल सच्चा पिता (फादर) भन्छन्, गड फादर इज ट्रुथ (परमपिता परमात्मा सत्य हुनुहुन्छ) भन्छन् । यहाँ नै भन्छन् सच्चा पातशाह । तर फरक त धेरै छ, उहाँले केवल सत्य भन्नुहुन्छ, सत्य सिकाउनुहुन्छ, सच्चा बनाउनुहुन्छ । यहाँ भन्छन् सच्चा पातशाह । सत्य पनि बनाउनुहुन्छ र सत्यखण्डको बादशाह पनि बनाउनु हुन्छ । उहाँले अवश्य मुक्ति पनि दिनुहुन्छ, जीवनमुक्ति पनि दिनुहुन्छ, जसलाई भक्तिको फल भनिन्छ । मुक्ति (लिब्रेशन) र जीवनमुक्ति (फ्रुशन) । भक्तिको फल दिनुहुन्छ र मुक्ति गर्नुहुन्छ । बच्चाहरू जान्दछन्— हामीलाई दुवै दिनुहुन्छ । मुक्ति (लिब्रेशन) र जीवनमुक्ति (फ्रुशन)— यस्तो पनि भाषा बनाइएको छ नि । भाषा त धेरै छन् । शिवबाबाका पनि नाम धेरै राखिदिन्छन् । कसैलाई उहाँको नाम शिवबाबा हो भन्यौ भने उनीहरू भन्छन्— हामी त उहाँलाई मालिक नै भन्छौ । मालिक त ठीक छ, तर उहाँको नाम पनि त चाहियो नि । नाम-रूपबाट अलग कुनै चीज हुँदैन । मालिक पनि कुनै चीजको त बन्छन् नि । नाम-रूप त अवश्य हुन्छ । अहिले तिमी बच्चाहरू जान्दछौ— बाबाले अवश्य मुक्ति पनि गर्नुहुन्छ फेरि शान्तिधाममा सबैले जानु नै पर्छ । आफ्नो घरको साक्षात्कार सबैले गर्नु छ । घरबाट आएका छौ त्यसैले पहिला त्यसको साक्षात्कार गर्छौ, यसलाई भनिन्छ गति-सद्गति । अक्षर बोल्छन् तर अर्थरहित । तिमी बच्चाहरूलाई त अनुभूति हुन्छ— हामी आफ्नो घर पनि जानेछौ र जीवनमुक्ति (फल) पनि मिल्नेछ । नम्बरवार तिमीलाई मिल्छ भने अरू धर्मवलम्बीलाई पनि फेरि समय अनुसार मिल्छ । बाबाले सम्भाउनुभएको थियो— यो पर्चा धेरै राम्रो छ— तिमी स्वर्गवासी है वा नक्वासी ? तिमी बच्चाहरूले नै जान्दछौ— मुक्ति, जीवनमुक्ति यी दुवै बाबाबाट प्राप्त हुने जन्मसिद्ध अधिकार (गड फादरली बर्थ राइट) हुन् । तिमी लेखन पनि सक्छौ । बाबाबाट तिमी बच्चाहरूलाई यो जन्मसिद्ध अधिकार मिल्छ । बाबाका बन्नाले दुवै चीजको प्राप्ति हुन्छ । त्यो हो रावणबाट प्राप्त हुने जन्मसिद्ध अधिकार (बर्थ राइट), यो हो परमपिता परमात्माबाट प्राप्त हुने जन्मसिद्ध अधिकार । यो हो भगवान्बाट प्राप्त हुने बर्थ राइट, त्यो हो शैतानबाट प्राप्त हुने बर्थ राइट । यस्तो लेखनुपर्छ जसबाट केही बुझन सकून् । अब तिमी बच्चाहरूले स्वर्ग स्थापना गर्नु छ । कति काम गर्नु छ ! अहिले त बच्चासमान छन्, जसरी कलियुगको लागि मनुष्यहरू भन्छन्— अहिले बच्चा (बेबी) छ । बाबा भन्नु हुन्छ सत्ययुगको स्थापनामा बच्चा छन् । अहिले तिमी बच्चाहरूलाई वर्सा मिलिरहेको छ । रावणको कुनै वर्सा भनिन्दैन । ईश्वर बाबाबाट त वर्सा मिल्छ । ती पिता कहाँ हुन् र ! उनलाई त शैतान भनिन्छ । शैतानबाट के वर्सा मिल्छ ? ५ विकार मिल्छ— आडम्बर (शो) पनि यस्तो गर्छन्, तमोप्रधान बन्छन् । अहिले दशैं कति धेरै मनाउँछन्, समारोह गर्छन् । धेरै खर्च गर्छन् । निमन्त्रण दिएर बेलायतबाट पनि बोलाउँछन् । सबैभन्दा भव्य दशैं मनाउँछन् मैसुरमा । पैसावाला पनि धेरै छन् । रावण राज्यमा पैसा मिल्छ त्यसैले अक्कल नै चट हुन्छ । बाबाले विस्तारमा सम्भाउनुहुन्छ । यसको नाम नै हो रावण राज्य । फेरि त्यसलाई भनिन्छ ईश्वरीय राज्य । रामराज्य भन्नु पनि गलत हुन्छ । गान्धीजीले रामराज्य चाहन्थे । मानिसहरू सम्भन्धन्— गान्धीजी पनि अवतार थिए । उनलाई कति पैसा दिन्थे । उनलाई भारतका पिता (बापूजी) पनि भन्थे । उहाँ बाबा त सारा विश्वका पिता (बापू) हुनुहुन्छ । अहिले तिमी यहाँ बसेका छौ, जान्दछौ— कति धेरै जीव आत्माहरू छन् । जीव (शरीर) त विनाशी छ, तर आत्मा हो अविनाशी । आत्माहरू त धेरै छन् । जसरी माथि आकाशमा ताराहरू हुन्छन् । तारा धेरै छन् वा आत्माहरू धेरै छन् ? किनकि तिमी है धर्तीका तारा (सितारा) र ती हुन् आकाशका तारा । तिमीलाई देवता भनिन्छ । मनुष्यले फेरि तिनलाई (तारालाई) पनि देवता भन्छन् । तिमीलाई भाग्यशाली तारा (लक्की सितारा) भनिन्छ नि ।

यसमा फेरि आपसमा छलफल गर । बाबा अहिले यस कुरालाई लिनुहुन्न । यो त सम्भाइएको छ— बाबा सबै आत्माहरूका एक पिता हुनुहुन्छ, यिनको बुद्धिमा त सबै छ, जति पनि मनुष्य मात्र छन्, सबैका उहाँ बाबा हुनुहुन्छ ।

यो त सबैले जान्दछन्— सारा सृष्टि समुद्रमाथि खडा छ । यो पनि सबैलाई थाहा छैन । बाबाले सम्भाउनुभएको थियो— यो रावण राज्य सारा सृष्टिमा छ । यस्तो होइन, रावण राज्य कुनै सागरको पारी छ । सागर त चारैतिर छ नै । भन्दछन् नि— तल बयल छ, उसको सिंगमा सृष्टि खडा छ । फेरि जब थाक्छ तब सिंग बदल्छ । अब पुरानो दुनियाँ समाप्त भएर नयाँ दुनियाको स्थापना हुन्छ । शास्त्रहरूमा त अनेक प्रकारका कुरा दन्त्य कथाहरूमा लेखिएका छन् । यो त बच्चाहरूले बुझेका छन्— यहाँ सबै आत्माहरू शरीरको साथमा छन्, यिनलाई भनिन्छ जीव आत्माहरू । त्यो जुन आत्माहरूको घर हो, त्यहाँ त शरीर हुँदैन । त्यसलाई भनिन्छ निराकारी । जीव आकारी हो त्यसैले साकार भनिन्छ । निराकारको शरीर हुँदैन । यो हो साकारी सृष्टि । त्यो हो निराकारी आत्माहरूको दुनियाँ । यसलाई सृष्टि भनिन्छ, त्यसलाई भनिन्छ निराकारी दुनियाँ (इनकरपोरियल वर्ल्ड) । आत्मा जब शरीरमा आउँछ तब त्यो हलचल (चूरपूर) गर्दै वा चल्छ । नबै भने शरीर कुनै कामको रहैन । त्यसैले त्यसलाई भनिन्छ नै निराकारी दुनियाँ । जति पनि आत्माहरू छन् ती सबै अन्त्यमा आउनपर्छ । त्यसैले यसलाई पुरुषोत्तम संगमयुग भनिन्छ । सबै आत्माहरू जब यहाँ आउँछन् तब त्यहाँ फेरि एउटा पनि रहैन । त्यहाँ जब एकदम खाली हुन्छ तब फेरि सबै फर्केर जान्छन् । तिमीले यो संस्कार लिएर जान्छौ, नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार । कोही ज्ञानको संस्कार लिएर जान्छन्, कोही पवित्रताको संस्कार लिएर जान्छन् । आउनु त फेरि पनि यहाँ नै छ । तर पनि पहिला त घरमा नै जानु छ । उहाँ हुन्छन् रामा संस्कार । यहाँ हुन्छन् नरामा संस्कार । रामा संस्कार परिवर्तन भएर नरामा संस्कार हुन्छन् । फेरि नरामा संस्कार योगबलबाट रामा हुन्छन् । रामा संस्कार त्यहाँ लिएर जान्छन् । बाबामा पनि पढाउने संस्कार छ नि, जो आएर सम्भाउनुहुन्छ । रचयिता र रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यको रहस्य सम्भाउनुहुन्छ । बीजको पनि समझ दिनु हुन्छ भने सारा वृक्षको पनि समझ दिनुहुन्छ । बीजको समझ हो ज्ञान र वृक्षको समझ हो भक्ति । भक्तिमा धेरै विस्तार हुन्छ नि । बीजलाई याद गर्न त सहज छ । त्यहाँ नै जानुपर्छ । तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्नमा थोरै समय लाग्छ । फेरि सतोप्रधानबाट तमोप्रधान बन्नमा ५ हजार वर्ष लाग्छ, एक्यूरेट । यो चक्र बडो एक्यूरेट बनेको छ, जुन दोहोरिइरहन्छ । अरू कसैले पनि यो कुरा बताउन सक्दैनन् । तिमीले बताउन सक्छौ । आधा-आधा गरिन्छ । आधा स्वर्ग, आधा नर्क फेरि त्यसको विस्तार (डिटेल) पनि बताउनुहुन्छ । स्वर्गमा जन्म कम, आयु अधिक हुन्छ । नर्कमा जन्म धेरै आयु कम हुन्छ । उहाँ हुन्छन् योगी, यहाँ छन् भोगी । त्यसैले यहाँ धेरै जन्म हुन्छ । यी कुरालाई अरू कसैले पनि जान्दैनन् । मनुष्यहरूलाई केही पनि थाहा छैन । देवताहरू कहिले थिए, ती कसरी बने, कति समझदार बने— यो पनि तिमीले जान्दछौ । बाबाले यस समय बच्चाहरूलाई पढाएर २१ जन्मको लागि वर्सा दिनुहुन्छ । त्यसपछि यो तिम्रो संस्कार रहैन । फेरि हुन जान्छ दुःखको संस्कार । जब राजाइको संस्कार हुन्छ तब ज्ञानको पढाइको संस्कार पूरा हुन्छ । यो संस्कार पूरा भएपछि नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार रुद्रमालामा उनिन्छौ फेरि नम्बरवार आउनेछौ अभिनय गर्न (पार्ट बजाउन) । जसले पूरा ८ जन्म लिएका छन् ती पहिले आउँछन् । उनको नाम पनि बताउनुहुन्छ । कृष्ण त हुन् नै स्वर्गका प्रथम राजकुमार (फस्ट प्रिन्स अफ हेवेन) । तिमी जान्दछौ— केवल एक मात्र कहाँ हुन्छ र ! सारा राजधानी हुन्छ नि । राजाको साथमा त प्रजा पनि चाहिन्छ । हुन सक्छ— एकबाट अर्को पैदा हुँदै जान्छन् । यदि ८ सँगै आउँछन् भने पनि श्रीकृष्ण त नम्बरवन्मा आउँछन् नि । ८ सँगै आउँछन् भने फेरि कृष्णको यति गायन किन ? यी सबै कुरा पछि गएर सम्भाउनेछु । भन्नुहुन्छ, नि— आज तिमीलाई धेरै गोपनीय कुरा सुनाउँछु । केही त बाँकी रहेको छ नि । यो युक्ति रामो छ— जुन कुरा बुझन सक्दैनन् तब उनलाई भन— हामी ठूली दिदीले उत्तर दिन सक्नुहुन्छ वा भन्नुपर्छ अहिले बाबाले बताउनुभएको छैन । दिन प्रतिदिन गहन भन्दा गहन कुरा सुनाउनुहुन्छ । यस्तो भन्न लाजको कुरा हुँदैन । अति गहन कुरा जब सुनाउनुहुन्छ तब तिमीलाई सुनेर धेरै खुशी हुन्छ । अन्त्यमा फेरि भन्नुहुन्छ— मनमनाभव, मध्याजीभव । यी अक्षर पनि शास्त्र बनाउनेले लेखेका हुन् । अलमलमा पर्नुपर्ने आवश्यकता छैन । बच्चा बाबाको बन्यो, बेहदको सुख मिल्यो । यसमा मनसा, वाचा, कर्मणा पवित्रताको आवश्यकता छ । लक्ष्मी-नारायणलाई बाबाको वर्सा मिलेको हो नि । यिनीहरू पहिलो नम्बरका हुन्, जसको पूजा हुन्छ । आफूलाई पनि हेर— हामीमा यस्ता गुण छन् । अहिले त विना गुणका छन् नि । आफ्ना अवगुणको पनि कसैलाई थाहा छैन ।

अहिले तिमी बाबाका बनेका छौ त्यसैले अवश्य परिवर्तन हुनुपर्छ । बाबाले बुद्धिको ताला खोल्नु भएको छ । ब्रह्मा र विष्णुको पनि रहस्य सम्भाउनुभएको छ । यी हुन् पतित, ती हुन् पावन । गोदमा लिने काम (एडप्शन) यस पुरुषोत्तम संगमयुगमा नै हुन्छ । प्रजापिता ब्रह्मा भएपछि नै एडप्शन हुन्छ । सत्ययुगमा त हुँदैन । यहाँ पनि कसैको

बच्चा हुँदैन भने फेरि गोद लिन्छन् (एडप्ट गर्छन्)। प्रजापिता ब्रह्मालाई पनि अवश्य ब्राह्मण बच्चाहरू चाहिन्छ। यी हुन् मुख वंशावली। ती हुन्छन् कोख वंशावली। ब्रह्मा त प्रसिद्ध छन्। यिनको उपनाम (सरनेम) पनि बेहदको छ। सबैले सम्भन्धन्— प्रजापिता ब्रह्मा आदि देव हुनुहुन्छ, उहाँलाई अंग्रेजीमा भनिन्छ ग्रेट ग्रेट ग्रेन्ड फादर। यो हो बेहदको उपनाम (सरनेम)। अरू सबै हुन्छन् हदका उपनाम (सरनेम) त्यसैले बाबा सम्भाउनुहुन्छ— यो अवश्य सबैलाई थाहा हुनुपर्छ, भारतखण्ड सर्वोत्तम तीर्थ हो, जहाँ बेहदका बाबा आउनुहुन्छ। यस्तो होइन, सारा भारतमा विराजमान हुनुभयो। शास्त्रमा मगध देश लेखिएको छ, तर ज्ञान (नलेज) कहाँ सिकाउनुभयो? आबूमा कसरी आउनुभयो? देलवाडा मन्दिर पनि यहाँ पूरा यादगार छ। जसले बनाए पनि, उनको बुद्धिमा आयो र बसेर बनाउन लगाए। यथार्थ नमूना त बनाउन सकेनन्। बाबाले यहाँ नै आएर सर्वको सद्गति गर्नुहुन्छ, मगध देशमा होइन। त्यो त पाकिस्तान भयो। यो हो पाक स्थान। वास्तवमा पाक स्थान त स्वर्गलाई भनिन्छ। पाक (पवित्र) र नापाक (अपवित्र) को यो सारा ड्रामा बनेको छ।

त्यसैले मीठा-प्यारा सिकीलधे बच्चाहरू तिमीहरूले सम्भन्धौ— आत्मा परमात्मा अलग रहे बहुकाल... कति समय पछि भेट भएका हौ? फेरि कहिले भेटिनेछौ? सुन्दर मेला गरिदिए जब सदगुरु मिले दलालका रूपमा। गुरु त धेरै छन् नि यसैले सदगुरु भनिन्छ। स्त्रीको जब कंगन (हथियाला) बाँध्छन् तब भन्छन् यी पति तिमो गुरु ईश्वर हुन्। पतिले त सबैभन्दा पहिले अपवित्र (नापाक) बनाउँछन्। आजकल त दुनियाँमा धेरै गन्दा फैलिएको छ। अब तिमी बच्चाहरू त फूल बन्नु छ। तिमी बच्चाहरूको पक्का-पक्का कंगन बाबाले बाँध्नुहुन्छ।

हुन त शिवजयन्तीको साथमा नै रक्षाबन्धन हुन्छ। गीता जयन्ती पनि हुनुपर्छ। कृष्णको जयन्ती केही समयपछि नयाँ दुनियाँमा भएको हो। अरू चाडपर्व सबै यस समयका हुन्। राम नवमी कहिले भयो— यो पनि कहाँ कसैलाई थाहा छ र? तिमी भन्दै— नयाँ दुनियाँमा १२५० वर्षपछि रामनवमी हुन्छ। शिवजयन्ती, कृष्णजयन्ती, राम जयन्ती कहिले भयो...? यो कसैले पनि बताउन सक्दैन। तिमी बच्चाहरूले पनि अहिले बाबाद्वारा जानेका छौ। यथार्थ (एक्यूरेट) बताउन सक्छौ। सारा दुनियाँको जीवन कहानी पनि तिमी भन्न सक्छौ। लाखौं वर्षको कुरा कहाँ बताउन सक्छौ र? बाबाले कति राम्रो बेहदको पढाइ पढाउनुहुन्छ। एकै पटक तिमी २१ जन्मको लागि नंगन हुनबाट बच्छौ। अहिले तिमी ५ विकाररूपी रावणको पराइ राज्यमा छौ। अहिले सारा ८४ को चक्र तिमो स्मृतिमा आएको छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रुहानी बाबाको रुहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रुहानी बच्चाहरूको रुहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

१) बेहद सुखको वर्सा प्राप्त गर्नको लागि मनसा-वाचा-कर्मणा पवित्र अवश्य बन्नु छ। योगबलद्वारा राम्रा संस्कार धारण गर्नु छ। आफूलाई गुणवान् बनाउनु छ।

२) सदा खुशीमा रहनको लागि बाबाले जुन सधैं गहन कुरा सुनाउनुहुन्छ, त्यसलाई सुन्नु र अरूलाई सुनाउनु छ। कुनै पनि कुरामा अलमलिनु छैन। युक्तिले उत्तर दिनु छ। लाज मान्नु छैन।

वरदानः— कसैको व्यर्थ समाचारलाई सुनेर रुचि (इन्ट्रेस्ट) बढाउनुको सट्टा फुलस्टप लगाउनेवाला परमतबाट मुक्त भव

कतिपय बच्चाहरू चल्दा-चल्दै श्रीमतको साथमा आत्माहरूको परमत मिसाउँछन्। जब कुनै ब्राह्मणले संसारको समाचार सुनायो भने त्यसलाई धेरै रुचिले सुन्नन्। गर्न केही सक्दैन तर सुन्नन् भने त्यो समाचार बुद्धिमा जान्छ, समय व्यर्थ जान्छ। त्यसैले बाबाको आज्ञा छ— सुनेर पनि नसुन। यदि कसैले सुनाए पनि तिमीले फुलस्टप लगाऊ, जुन व्यक्तिको बारेमा सुन्नै उसप्रति दृष्टि वा संकल्पमा पनि घृणाभाव नहोस् तब भनिन्छ परमतबाट मुक्त।

स्लोगनः— जसको दिल विशाल छ उसको हदको संस्कार सपनामा पनि प्रकट (इमर्ज) हुन सक्दैन।